୨୪-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍‌ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯାଉଛ । ''

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର କାହିଁକି ମିଳିଛି ?

ଉ□ର:- ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି, ବାବା ଯିଏ ଅଟନ୍ତି ଯେପରି ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସେହି ରୂପରେ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ସେତେବେଳେ କାମ କରିବ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମ ରହିବ, କାହାର ନାମ-ରୂପରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ନଥିବ । ମାୟା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖିବାରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ଏଥିରେ ହିଁ ପିଲାମାନେ ଧୋକା ଖାଉଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ମରନା ତେରୀ ଗଲି ମେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରଚନା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା କିଛି ବି ପଢୁଛନ୍ତି ତା'ର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର ବୁଝାଉଛି, ସେହିପରି ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ବାବା ହିଁ ଏହାର ଅର୍ଥ ବତାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଯେବେ ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଦୁନିଆର ସାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁଟିଯାଏ । ଗୀତର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କହୁଛି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର ତେବେ ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆ ଖତମ୍ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଶରୀର ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ଆତ୍ମା ଏଥିରୁ ବାହାରିଗଲେ ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ନଙ୍ଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଙ୍ଗ ବିହୀନ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଯେବେ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତେବେ ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମ ମହତ□୍ୱକୁ ଫେରି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ଉଡି ଯାଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆକାଶ ତ□୍ୱରେ ହିଁ ପାର୍ଟ ବଜାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ମୂଳବତନକୁ ଯିବାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଯେବେ ଶରୀର ଛାଡିଦିଏ ତେବେ ନା ଏହି କର୍ମବନ୍ଧନ, ନା ସେ କର୍ମବନ୍ଧନ ରହେ । ଶରୀରରୁ ହିଁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ ନା । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଶରୀର ନେଲେ କର୍ମ ବନ୍ଧନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଏହି କଥା ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ସମସ୍ତେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅବୁଝା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଅବୁଝା ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନିଜକୁ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବୁଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଭୂଷଣ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ସେମାନେ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶାନ୍ତି କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ? କେହି କେହି ତ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ମନରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? ଏହି କଥା କହିଥା'ନ୍ତି କି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ! ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ କି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? ତାହା ତ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ତ ମନର ଶାନ୍ତି କହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ ? ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ଆମର ଘର ଅଟେ । ପୁଣି ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ ? ହଁ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପ□ ସବୁ କିଛି ଥାଏ । ଯେଉଁ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ବାବା କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କେତେ ଅଶାନ୍ତି ଅଛି । ଏସବୁ କଥା ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପ□ ଭାରତରେ ହିଁ ଥିଲା । ସେହି ସମ୍ପ□ ବାବାଙ୍କର ଥିଲା ଏବଂ ଦୁଃଖ, ଅଶାନ୍ତି,କାଙ୍ଗାଳ ପଣିଆ, ଏହି ସମ୍ପ□ ହେଉଛି ରାବଣର । ଏହି ସବୁ କଥା ବେହଦର ବାବା ବସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପରମଧାମର ବାସୀନ୍ଦା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆମକୁ ସୁଖଧାମର ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ଜାଣିଛ କି ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ସେହି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଥିବ ନା । ବିଶ୍ୱ ଅଛି ନା । କେବଳ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆରୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହେବାରେ କେତେ ସମୟ ଲାଗୁଛି ?

ତୁମେ ଜାଣିଛ କଳିଯୁଗ ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ କଳିଯୁଗ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗର ସଂଗମରେ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ନୂଆ ଦୁନିଆର

ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରାଉଛନ୍ତି । ତ୍ରିମୂ□ୀର ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ,ପାଳନା । ଏହା ତ ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ସବୁ ତୁମେ ଭୁଲିଯାଇଛ । ନଚେତ୍ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହୁଥା'ନ୍ତା । ନିରନ୍ତର ୟାଦ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମ୍ଭକୁ ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ଆଉ କେହି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ହଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ପରିବ□ିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆସିଯିବେ । ପୁଣି ଏହି ଧର୍ମକୁ ପରିବ□ିତ ହୋଇଯିବେ, ଯେପରି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ କି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବଦଳୁଛି । ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲାଗିବ । ବ□ିମାନ ହିଁ ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ଭଗବାନ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ,ଶଙ୍କର, ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସିଲେ, ମୁଖ୍ୟ ହେଲେ ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତା । ବାବା ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ବହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା ତ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ହେବ ନାହିଁ ନା । ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବ୍ୟକ୍ତରୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ରାଜଯୋଗ ଶିଖି ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇ ରୂପ ହେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝିବା ଦରକାର ନା । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ବୁଝିବେ । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ପରଖିବାର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଶୁଣୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କ କିଛି ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହେଉଛି ନା ଏହିପରି ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ନାଡି ଦେଖିବା ଦରକାର । ଅଜମଲ ଖାଁ ନାମକ ଜଣେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ବୈଦ୍ୟ ଥିଲେ ଯିଏକି ରୋଗୀକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ତାର ରୋଗ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରୁଥିଲେ । ଏବେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଇଏ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା ନାହିଁ ?

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ବାବା ଯିଏ, ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ସେହି ରୂପରେ ୟାଦ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବୁଦ୍ଧି ସେହିମାନଙ୍କର ହେବ ଯିଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ଯାହାଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ । ସମସ୍ତେ ତ ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି ହେବେ ନାହିଁ ନା । ପରସ୍ପରର ନାମ-ରୂପରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ପ୍ରୀତୀ ଲଗାଅ ନା । ମାୟା ଏମିତି ଯେ ବାବାଙ୍କ ସହ ପ୍ରୀତ୍ ରଖିବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥାଏ ଯେ ମୋର ଗ୍ରାହକ ଚାଲିଯାଉଛି ତେଣୁ ଏକଦମ୍ ନାକ-କାନରୁ ଧରି ନେଇଥାଏ । ପୁଣି ଯେବେ ଧୋକା ଖାଆନ୍ତି ସେବେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ମାୟାଠାରୁ ଧୋକା ଖାଇଲୁ । ସେମାନେ ମାୟାଜିତ୍, ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ଶ୍ରୀମତ କହୁଛି ମୋତେ ୟାଦ କଲେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଯାହା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ କେତେକଙ୍କୁ ବହୁତ ମୁସ୍‌କିଲ୍ ଲାଗୁଛି । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ରହିଛି କି ଅଲଫ ଏବଂ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ବାଦଶାହୀ ! ବାସ୍, ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ୟାଦ କରିପାରୁ ନାହଁ ! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଲଫକୁ ୟାଦ କର କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ପୁଣି ନିଜର ଦେହକୁ, ଅନ୍ୟର ଦେହକୁ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି ! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମୋତେ ୟାଦ କର । ଆତ୍ମାକୁ ଏବେ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି ମୋତେ ଦେଖିବା ଏବଂ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ତେଣୁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତୁମେ ଏବେ ତ୍ରିନେତ୍ରୀ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛ କିନ୍ତୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଧାରଣା କରିବା କୌଣସି ମୁସ୍‌କିଲ୍ କଥା ନୁହେଁ । ବହୁତ ଭଲ ବୁଝୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗବଳ କମ୍ ଅଛି, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀପଣିଆ ବହୁତ କମ୍ । ଅଳ୍ପ କଥାରେ କ୍ରୋଧ, ରାଗ ଆସିଯାଉଛି, ତଳକୁ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ଉଠୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପଡୁଛନ୍ତି । ଆଜି ଉଠିଲେ କାଲି ପୁଣି ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସବୁ ବିକାର ଲୋଭ, ମୋହ ଆଦିରେ ଫସି ରହୁଛନ୍ତି । ଦେହରେ ମଧ୍ୟ ମୋହ ରହିଥାଏ ନା । ମାତାମାନଙ୍କର ମୋହ ଅଧିକ ରହିଥାଏ । ଏବେ ବାବା ଆସି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ପୁଣି ମୋହ କାହିଁକି ରଖୁଛ ? ସେସମୟରେ ଚେହେରା ଏବଂ କଥାବା□ା ହିଁ ମାଙ୍କଡ ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନଷ୍ଟମୋହା ହୋଇଯାଅ, ନିରନ୍ତର ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ପାପର ବୋଝ ରହିଛି, ତାହା କିପରି ଓହ୍ଲାଇବ ? କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଯେ, ୟାଦ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ଘଡିକୁ ଘଡି ବୁଦ୍ଧିକୁ ଭ୍ରମିତ କରି ଦେଉଛି । କେତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା କରିବା ।

ବାବା, ବାସ୍ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ହିଁ ଯାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ୟ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପାଉଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି ନା ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଛାତ୍ର ଅଟୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି— ଭଗବାନୁବାଚ, ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରାଉଛି । କେବଳ ଶିବଙ୍କ ବଦଳରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଶିବଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆରେ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ମାନୁଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଲିବେରଟର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତିଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଗାଇଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ପତିତ-ପାବନ ତ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖଧାମ-ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ କାହିଁକି ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି ? ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଭାରତର ଏହି ଗତି ହୋଇଛି । ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଗତିରୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ତ ଏପରି ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରୁ ଗ୍ୟାସ୍ ବାହାରିବା ମାତ୍ରେ ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ, ଯେପରି କ୍ଲୋରୋଫର୍ମ (ଏକ ରାସାୟନିକ ବିଷାକ୍ତ ଗ୍ୟାସ୍) ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ବମ୍ ତିଆରି ବନ୍ଦ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଯାହା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏବେ ପୁନରାବୃ□ ହେବ । ଏହି ବମ୍ ଏବଂ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ହେବ । ବିନାଶର ସମୟ ଯେବେ ହେବ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଯିବେ । ଡ୍ରାମା ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ କରାଇବ । ରକ୍ତର ନଦୀ ଏହିଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତରେ ହିଁ ବହିବ । ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ପରସ୍ପରକୁ ମାରିଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପିଲା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଏବେ ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନର ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେ ଯାଦରେ ରହିବ ସେତେ ସୁଖ ବଢି ଚାଲିବ । ଛି-ଛି ଦେହରୁ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇଯିବେ । ବାବା କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ଅଲଫକୁ ଯାଦ କରିଲେ ବେ ବାଦଶାହୀ ତୁମର ହୋଇଯିବ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡେରେ ବାଦଶାହୀ । ବାଦଶାହଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମିତ ପିଲା ବାଦଶାହ ହେଲା ନା । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଯାଦ କରିଚାଲ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ଯାଦ କର ତେବେ ଚକ୍ରବ□ୀ ମହାରାଜା ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଏ ଏକ ସେକେଣ୍ଡେରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଏକ ସେକେଣ୍ଡେରେ ମଧ୍ୟ ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ହୋଇପାରିବ । କେତେ ବଢିଆ କଥା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ରାୟ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ, ଟ୍ରଷ୍ଟି ହୋଇ ରହିଲେ ମମ□ୱ ତୁଟିଯିବ କିନ୍ତୁ ଟ୍ରଷ୍ଟି ହେବା ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ଇଏ ନିଜେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ହୋଇ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟି କରାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା କ'ଣ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କି ? କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମି□ ହୋଇ ସମ୍ଭାଳ । ନିମି□ ହେଲେ ପୁଣି ମମ□ୱ ତୁଟିଯିବ । ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ହିଁ ସବୁ କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି କିଛି କ୍ଷତି ହୋଇଗଲା ଅଥବା କେହି ମରିଗଲେ ଦୁଃଖରେ ବେମାର ଆସିଯାଏ । କିଛି ମିଳିଗଲେ ଖୁସୀ ହୁଅନ୍ତି । ଯେବେ କହୁଛ ସବୁ କିଛି ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଦ□ ଅଟେ । ତେବେ ମରିବା ସମୟରେ କାନ୍ଦିବା କ'ଣ ଦରକାର ? କିନ୍ତୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ, ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କି ତୁମେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ଡାକିଛ ଯେ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଆମେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ, ତେଣୁ ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ, ନିଜ ସାଥିରେ ନେଇଚାଲ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ଆସିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଶରୀର ବିନାଶ ହେବ ନା, ତେବେ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବେ । ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତ୍ ବୁଦ୍ଧି ରହିବା ଦରକାର । ସେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟାର ତୋଫାନ ତ' ଆସିବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । କାରଣ ତାହା ବେନିୟମ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ଏହି ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛି । ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀର ଅଟେ ନା । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପିତା, ଏବଂ ଶିବ ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ନିରାକାର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ସାକାରୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସାକାର ଦ୍ୱାରା ନିରାକାର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛ । ଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଜେଜବାପା ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି

ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଦାଦାଙ୍କର ବର୍ସା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ନେଉଛୁ । ଦାଦା (ଜେଜବାପା) ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସାକାର । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଓ ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା । ତ୍ରିମୂ଼ି ଦେଖାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବଙ୍କୁ ଅଲଗା ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ଭଲ-ଭଲ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ କି ଆମେ ହେଉଛୁ ଛାତ୍ର । ବାବା, ଆମର ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣୁଛ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛ । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର ଅଟେ । କଲେଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଡି କ'ଣ ? ଭାରତର ଆରୋହଣ କଳା ଏବଂ ଅବରୋହଣ କଳା କିପରି ହେଉଛି ଏହାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମରେ ଭାରତ ନର୍କ ହେଉଛି । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । ଭାରତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରୁ ଲୌହ ଯୁଗକୁ କିପରି ଆସିଲା— ଏକଥା ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଟିଚର୍ସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତାହା ଭୌତିକ ଜ୍ଞାନ । ତାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ହିଁ ବୀଜରୂପ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏହି ଛି-ଛି ଦେହଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇ ଜ୍ଞାନର ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ ।

(୨) ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସବୁ କିଛି ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳି ନିଜର ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇଦେବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତୀ ରଖିବାକୁ ହେବ । କର୍ମେଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କେବେ ବି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଦିବ୍ୟନେତ୍ରର ବରଦାନୀ ହୁଅ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ ଦିବ୍ୟ ତଥା ସମର୍ଥ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଦିବ୍ୟନେତ୍ରର ବରଦାନ ମିଳିଛି । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଜନ୍ମଦିନର ଏହି ଉପହାରକୁ ସର୍ବଦା ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କମଳପୁଷ୍ପ ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ରୂପୀ ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣ ଯଥା ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେହର ପଦାର୍ଥ ବା କୌଣସି ବି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏହି କଳିଯୁଗୀ ପତିତ ବିକାରୀ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବାର ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେତେବେଳେ କେଉଁଠି ବି ଆସକ୍ତି ନ ରହିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ତୁମର ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବାର ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:-

(୨୪) ମୋହଯୁକ୍ତ ଆକର୍ଷଣର ରସୀଗୁଡିକୁ ଚେକ୍ କର । ବୁଦ୍ଧି କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ସୂତା ଖିଅରେ ଅଟକି ଯାଇ ନାହିଁ ତ ? କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସୂକ୍ଷ୍ମବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ନ ରହୁ, ନିଜର ଦେହ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମୋହ ନ ରହୁ— ଏହିଭଳି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିପାରିବ ।